USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **A. K.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2019, čj. OAM-269/ZA-ZA11-K02-2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2020, čj. 4 Az 57/2019-26,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného u Městského soudu v Praze. Výše uvedeným rozsudkem městského soudu byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Proti tomuto rozsudku nyní stěžovatel brojí kasační stížností.

[2] Jelikož podaná kasační stížnost neobsahovala důvody, pro které stěžovatel napadá rozsudek městského soudu, ani návrh výroku, kterého se domáhá (petit), Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 1. 10. 2020, čj. 8 Azs 197/2020-9, vyzval, aby tyto vady kasační stížnosti odstranil. Současně ho poučil o následku nevyhovění této výzvě ve stanovené lhůtě, jímž je odmítnutí kasační stížnosti.

[3] Na usnesení, které bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím jeho zástupce dne 6. 10. 2020, reagoval stěžovatel podáním ze dne 6. 11. 2020, ve kterém doplnil pouze důvody, pro které napadá rozsudek městského soudu, aniž by uvedl návrh výroku, kterého se kasační stížností domáhá (petit). Poslední den určené měsíční lhůty k doplnění petitu kasační stížnosti byl pátek 6. 11. 2020. V této lhůtě tak stěžovatel žádný petit nenavrhl, přestože byl k tomu vyzván a byl zastoupen advokátem.

[4] Z kasační stížnosti musí být mj. zřejmé, co stěžovatel navrhuje, tj. jakého rozhodnutí se domáhá (§ 106 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel v kasační stížnosti však ani přes výzvu soudu neuvedl, co navrhuje (petit). Pro nedoplnění návrhu, jakého rozhodnutí se stěžovatel podanou kasační stížností domáhá, není možné v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť stěžovatel tuto vadu ani k výzvě soudu v určené lhůtě neodstranil.

[5] Nejvyšší správní soud nad rámec nutného odůvodnění dodává, že kasační stížnost by byla i v případě včasného doplnění petitu nepřijatelná ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s., neboť svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (srov. usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS). Jednak stěžovatel netvrdí, v čem okolnosti jeho případu splňují podmínky přijatelnosti, jednak pouze rekapituluje žalobní námitky a opakuje důvody, pro něž mu měla být udělena mezinárodní ochrana, aniž by reagoval na závěry městského soudu. Nadto v tvrzeních relevantních pro udělení mezinárodní ochrany zůstává ve zcela v obecné rovině. Nejvyšší správní soud z napadeného rozsudku neshledal žádné pochybení městského soudu takové intenzity, jaké předvídá výše citované usnesení sp. zn. 1 Azs 13/2006. Průběh řízení nebyl stižen vadami, odůvodnění napadeného rozsudku s ohledem na stěžovatelem popsaný skutkový příběh bylo dostatečné a srozumitelné. Ohledně stěžejního žalobního bodu, kterým byla tvrzená nemožnost vnitřního přesídlení v zemi původu stěžovatele, městský soud odkázal na konstantní judikaturu zdejšího soudu k těmto otázkám a v bodě 19. se podrobně vyjádřil i k tvrzeným obavám stěžovatele z nenávisti a xenofobie v důsledku statusu krymského Tatara s ruským občanstvím a strachu z represe ukrajinských složek pro jeho národnost. Ze zpráv, které si obstaral žalovaný, nevyplývá, že by na území kontrolovaném ukrajinskou centrální vládou bylo zacházeno s krymskými Tatary špatně. I v této části zůstala kasační stížnost ve zcela obecné rovině. Stěžovatel ani netvrdí žádnou svou konkrétní negativní zkušenost s přístupem Ukrajiny ke krymským Tatarům. Nejvyšší správní soud rovněž nenalezl žádnou právní otázku, ať již z oblasti práva hmotného či procesního, k níž by byl nucen se vyjádřit za účelem sjednocování judikatury.

[6] Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. prosince 2020

Petr Mikeš
předseda senátu